

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ
Y
REDACCIO
LLIBRERIA ESPANYOLA,
Rambla del mitj, 20,
BARCELONA.

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA!

PREU DE SUSCRIPCIÓ

—FORA DE BARCELONA.

Espanya, trimestre. . . . . 8 rals
Antillas (Cuba y Pto. Rico). . . 16 »
Estranger. . . . . 18 »

CADA NÚMERO 2 QUARTOS PER TOT ESPANYA.

ACTUALITATS.

Café à ral y CUARTILLO. À CUARTILLO sense ral.

Qui tot ho vol, tot ho pert.

Estrems conservadors, democracia al canto.

ADVERTENCIA IMPORTANT.

Los suscriptores que hayan deixat de abanar la suscripció, deixaran de rebre 'l periódich desde 'l pròxim número.

LA MLLOR CARRERA.

Estimat Bonifaci: Hi rebut la tèva, y t'agraheixo que t' hajas recordat de mí per consultarme sobre la millor carrera que podrias donar al teu fill.

Has fet bè: si tingués jo tants caudals de diner com caudals de espirencia, ni tú ni jo 'ns apurarim per buscarli una carrera: lo teu fill com jo y com tú, faria llavors l' ofici del burgés, qu' es lo millor de tots los oficis.

Desgraciadament, densá que soch al mon m' hi fet mes sabi que rich: fás bè donchs en demanarme un consell. Un consell puch darté'l sempre que 'l necessitis, are si 'm demanessis un duro, ja fora un' altra cosa.

Me dius que 'l teu fill ha complert dotz anys, que ha sortit de las primeras lletras deixant als mestres contents; qu' es de carácter dócil y de constitució mes robusta que las Constitucions que solém tenir á Espanya. Me fas saber, además, que no té afició decidida per una cosa determinada; que despunta igualment en tot, y que basta que tu l' hi indiquis una cosa, perque t' obeheixi sense replicar y l' empenqui ab lo mateix gust y carinyo que si l' idea tèva fos filla directa de la séva voluntat.

¡Ditxós tu que tens un fill aixís! De un poble que calla y créu se 'n fá tot lo que se'n vol. De un fill com lo teu, que lo mateix tirarà per la dreita que per l' esquerra, créume Bonifaci, 'n farém un home. Ja qu' es una primera materia, pastosa com la cera y disposada á doblegarse treballada pels nostres dits y á pendre la forma que volguém donarli, no perdém lo temps; y á l' obra.

Me parlas de matricularlo. ¿Perqué? Tu dius: —Mentres tant pendrà 'l títol de batxiller: son cinch anys d' espera, durant los quals veurém si demostra predisposició especial per alguna asignatura.

Ab aquest pensament m' indicas que no vols donarli cap ofici mecánich. Fás bè: que treballin los tontos. Tu ets sabater y no has fet mes en tota la tèva vida qu' estar de pega. Obras donchs molt santament, no permetent que 'l teu fill estiri 'l nyinyol. Per algo progressém. L' avi pobre, lo pare treballador y 'l fill senyor.

Torném donchs á lo que deyam. Tu vols matricularlo y 'm sembla que fás un disbarat. ¿Vols que siga metje? Hi ha mes metjes que malalts. Advocat? N' hi ha mes que plets. ¿Notari? N' hi ha quatre vegadas mes que notarias. ¿Ciencias? Ne sortirà com jo, mes sabi que rich..... ¿Filosofia? La gran filosofia del nostre sigle es viure ab l' esquena dreita, y si vols que 'l teu fill hi visca, deixat de carreras literarias, y girém full.

Ja 'm sembla que 'm respons: —«L' hi darém una carrera d' aplicació; casualment es lo que mes m' agrada.»

Suposo que no vols veure al teu fill demanant caritat de porta en porta. Donchs no 'l fassas pilot, perque 'l govern s' ha proposat matar á la marina mercant y vá lograntho. No 'l fassis enginyer industrial, perque las contribucions matan á l' industria, ni enginyer mecánich, perque l' única máquina que funciona es la política conservadora, y aquesta ab en Cánovas y Romero Robledo ja 'n té prou y massa.

Si vols que s' enjinyi, que siga enginyer de una altra manera: no tingas por, no 't desesperis, ja l' hi trobarém un cami.

Res de dedicarlo á l' ensenyansa. Per robusta que siga la constitució del teu fill, no podria resistir la proba.

Al periodisme tampoch l' hi dediquis; jo estich veient, que anant seguint com fins are, quan se cansi lo govern de suprimir periódichs, comensará á suprimir periodistas.

Al comers menos. ¡Si hi hagués una carrera de contrabandista, veuriam! La del comers es massa exposada....

¡Que l' hi darém, donchs, al noy de la mare?

Escolta: á Espanya no hi ha mes que dugas carreras que fassin lluhí 'l pé: la de capellá y la militar. Repáar 'u: los primers sempre guanyan, y 'ls darrers may perden.

Quan un govern liberal no paga als capellans, aquestos per comte d' enflaquirse s' engreixan: jo ho he vist: als militars los pagan sempre.

Gira't del cantó que vulgas, si desitjas que 'l teu noy siga un home, no trobarás cap mes cami que 'l que t' indico, ni hi ha mes cera que la que crema.

Pero tú 'm dirás:—De l' una al altre hi ha alguna diferencia ¿quina l' hi faig seguir en definitiva, la del calse, ó la del sabre?

Y jo 't responch y no t' admiris:—Totas dugas á un mateix temps, que precisament tenen la ventatje sobre las demás, de poderse seguir de dugas en dugas, per mes que á simple vista, hi haja tanta diferencia.

O sino á la proba.

No duguis lo noy á cap colegi de cadets. Porta'l al seminari.

Que s' atraqui de llatí y al mateix temps que fassi la práctica á la sagristia.

La sagristia es un gran camp d' operacions. No has vist tu may cap sagristá tonto.

Allá veurá de prop l' interior de las cosas. L' encendre ciris y 'l xarrupar canadellas despeja molt las potencias.

Entre tant, que vagi estudiant gramática, retórica, filosofia, teología, cánons y táctica de guerrillas, á via de exercici corporal y espiritual.

Molt será qu' entre tant, no esploti una sublevació carlista. Llavors penja 'ls hàbits á la figura,

«y al campo D. Nuño roy»

Dígali que no tinga miraments á ningú, que mati, assessini, fuselli, cremi, robi, devasti, emplumi, violi y fassi tot la mal que puga: que 's bateji avants ab un nom d'efecte, per exemple, 'l de cabecilla *Esparrerat*: que procuri que 'l seu nom soni molt, que ell mateix se coluqui molts galons al bras, y tu veuras que quan s' acabi la broma, si 'l troban brigadier, brigadier lo deixan, sobre tot si sab escullir á temps, l' hora de presentarse á indult.

Si'l duguesis á un colegi militar, tot just seria alférez als trent'anys, quan als trent'anys duhentlo al seminari, ja 'l tindrás brigadier.

Adverteix además que 's corra mes perill sent alférez y perseguint carlins, que sent cabecilla.

Y si vols mes informes y details de perfil que jo no podria espressarte, dirigeixte á tants com se passejan arrossegant xarrasca, que quan eran carlins deyan: —«Entrarém á Barcelona y á Madrit» y ho han lograt.

Ja 'u sabs Bonifaci: aquesta es á Espanya la millor carrera; y t' aconsella que la dongas al teu fill, ton afectíssim S. S. y amich, que desitja veure't pare de un general ó de un bisbe:

P. K.

P. S. Aquesta carrera té la ventatje póstuma d' obrir las portas del cel. Reventará de grás, y 'ls seus dirán qu' es un mártir de la religió.

A LAS SET, JA ES FOSCH.

S' escursa 'l dia com nostra bossa, d' en mica en mica, d' estona á estona.

Mes tart s' aixeca lo sol del ombra, molt mes depressa se 'n vá á la posta. Sembla que temi que 'ls nostres homes, l' hi clavin sellos per lo que corra.

D' Agost al quinze quan las set tocan, lo mon rodejan las negras sombras.

Lo noy quan deixa baldufa y bolas, quan vá al darrera de las xicotas,

Quan passa penas y 's dona á bromas, y al mon l' hi sembla qu' estret se troba, ¡Ay trist! no pensa que vindrá una hora que ha d' escursarse lo temps que gosa.

Y en l' hora aquesta, quan las set tocan lo mon rodejan las negras sombras.

¡Com festejava lo fill de 'n Trompa! Vestits, adresses, vanos y toyas...

Tè bona hisenda ¡viva la mossa! Mes ay, se casa y entre las quotas, y una familia molt numerosa, aixut se queda com una esponja.

Per ell si que are quan las set tocan, lo mon rodejan las negras sombras.

Pujá de tretze fins vint la bolsa: los que hi jugavan sols feyan bonas.

Los duros queyan á aixams com moscas, y 's feyan Rótschids los qu' eran pobres.

Y are ab la martxa conservadora, la qu' era á tretze se troba á onze.

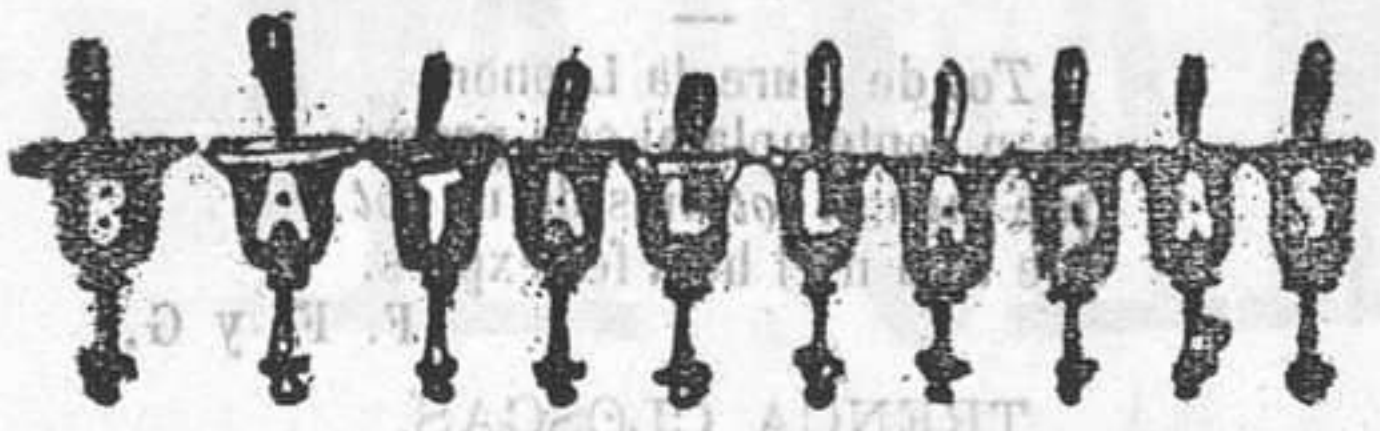
Per los bolsistas, quan las set tocan, lo mon rodejan las negras sombras.

Escolti Cánovas si l' hi acomoda. Vosté governa.... mana y disposa.

Mes no 's refihi d' aquesta gloria, mon y fortuna son dugas bolas, que sempre, sempre van donant voltas. S' escursa 'l dia la nit s' acosta....

D' Agost al quinze quan las set tocan, lo mon rodejan las negras sombras.

P. DEL O

Fíxiase bé en la següent combinació qu' ematllèvem á un periódich francés, y digan després si no hi ha casualitats que matau.

Donem primer de tot un número rigorós d' ordre á cada lletra del abecedari, en la següent forma :

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
a	b	c	d	e	f	g	h	i	j	k	l	m
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	
n	o	p	q	r	s	t	u	v	w	y	z	

Escribim després una profecia, com per exemple «*Mr. Thiers reemplaçarà al Mariscal*»; pero posemho en francés porque 'ns surtin los comptes, donant á cada lletra lo número que l' hi correspon en l' abecedari; colcant cada paraula en una columna, y buscant la suma total.

Mirínse bé lo següent: repassin las sumas y vejín lo resultat:

R	18		R	18		L	12
E	21		E	5		H	1
U	5		S	3		A	8
S	9		I	1		E	3
I	19		H	12		C	5
N	14		T	16		H	18
S	15		H	13		A	1
M	13		R	5		L	13
			E	18			

114 + 79 + 92 + 17 + 61 = 363!

¡Tres cents varenta tres! 363 diputats varen votar la república.

Veurém si será 'l mateix número lo que farà que 's compleixi la profecia:

«MONSIEUR THIERS [REEMPLACERA LE MARÉCHAL.]

Jo casi m' hi jugó las orellas, que 'l qui ha tingut la bona idea de combinar los anteriors números, haurá tingut l' acert de endavinar lo que ha de succehir.

Modo d' enviar las cartas per Espanya, y esalviarse cinch céntims de franqueig.

Agafan la carta y la tiran á un amich de Portugal. Los costará deu céntims.

L' amich de Portugal la franqueja novament y la envía á Espanya en lo puesto convingut. Total deu céntims mes.

Si l' enviessin directament, la carta 'ls costaria 25 céntims.

De la manera que 'ls índico, no 'ls hi costa mes que 20, y á mes fá un viatjet de recreo.

Un ministre d' Hisenda que calcula tan bé, bé es mereixedor de la cartera.

Ey, entenémnos, de la cartera d' aná á estudi.

Los conservadors francesos han demostrat qu' eran uns grans aritméticos.

Han sumat iniquitats é injusticias.

Han restat simpatias.

Han multiplicat als republicans.

S' han dividit terriblement.

Després de las elecciones vindrán los quebrats.

Y finalment la regla de tres, que donará cero per resultat, en favor dels tres partits que tant s' aplican.

Cosas dels conservadors.

Lo govern envía un canonje á la Habana y 'l vicari capitular se nega á donarli possessió.

Se li reitera l' ordre dugas y tres vegadas, y aquest contesta sempre ab la mateixa negativa.

Per últim se l' embarca.

Lo ministre d' Ultramar tèn un germá qu' es arquebisbe de Santiago de Cuba.

Se l' hi diu que donga possessió al canonje nombrat pèl govern, y respon ab las mateixas negativass que 'l vicari capitular.

Vostés creuran que també s' ha donat ordre d' embarcar al germá del ministre d' Ultramar?

Donchs s' enganyan.

Ja s' ha acabat en Espanya la rassa de *Guzman el bueno*.

Lo qui ha rebut ordre de ser embarcat, es l' expedient del canonje.

Després d' aixó, confessém que'l govern cada vegada que vol jugar posantse la sotana, s' entrebanca.

Un general turch, *Abdul Kerim*, se menja cada dia per esmorsar, un cabrit rostit y un ànech ó una gallina, ab los necessaris acompayaments.

Un general aixis es capás de menjarse per postres mitja dotzena de bombas, vomitarias, y cruspirse després als russos, que ab ellas envihi al altre barri.

A Tarrassa y Sabadell hi ha un gran número de teixidors en vaga,

Y aixó que no tenen qu' estarhi per falta de llana, que aquesta, gracias á Deu, abunda mes de lo necessari.

Lo govern conservador es un govern paternal.

Se dirigeix al obrer y l' hi diu:

— No treballis gayre, no t' hi cansis, prento ab calma.

Mulhouse es una petita població de la Alsacia.

Desde la guerra franch-prussiana, forma part de la Alemania.

Are bé, Mulhouse ha obert una suscripció per enviar fondos als republicans francesos destinats á cubrir los gastos de las elecciones, y ha arreplegat y enviat á aquest objecte, ¡UN MILIÓ DE FRANCS!

Aixó indica que l' Alsacia continua sent francesa de cor; y que per serho de fet, confia mes que ab res, ab la Fransa republicana!

A Madrit durant los sis primers dias del corrent mes, s' ha donat de baixa un número considerable d' atvocats, en vista de la gran contribució que se 'ls ha imposat.

Aquests advocats se convenserán de una cosa Y es, que ab los governs conservadors no s' hi pledeja.

L' home que 'u intenta, té 'l plet perduto.

Lo poble de Hervás (Cáceres) ha resistit als carrabiners que perseguian 700 bultos de contrabando.

¡Pobles qu' en plena pau resisteixen als carrabiners?

Ordre y tranquilidat dels conservadors, quan estiguéu bons, passéu per casa y truquéu tres pichs y un repicó.

Ha sigut robada l' iglesia de Sort.

La guardia-civil s' ha apoderat dels lladres y de alguns dels objectes que havian sigut sustrets.

Sempre que roban una iglesia y 'm diuhen que 'ls civils s' apoderan dels lladres, no hi puch fer mes, no ho crech.

Soch massa católich, y jo opino que una escomunió hi fá mes que tota la guardia-civil reunida.

Sino ¡ahont fora 'l miracle?

S' ha demanat privilegi d' invenció per un proyecte, pèl qual s' evita l' últim aumet del franqueig de cartas, sense disminuir la renda del Estat.

Jo sense privilegis, ni embolichs, m' empenyo á ferho.

Lo miracle consisteix en sustituhir lo govern de 'n Cánovas per un govern liberal y mes que liberal.....

Punts suspensius, que no fos cas que m' iautilissessin lo sello.

Avans deyan que en Cánovas era necessari que durés deu anys.

Are surt un periódich ministerial, y diu que no anirém bé si no 'n dura 28 al menos.

Ell tèn las cartas; que fassa 28, enhorabona.

Pero sápigas, que 'l dia que 'ns hi posém no saltres, no 'ns plantém fins á 31.

¡SE M' HA MORT ¡AY!... SE M' MORT !!

Aixís esclamá una nena, banyant son rostre lo plor, pres son cor d' aguda pena, y arrastrant ¡ay!... la cadena d' un etern y amarch dolor.

— ¡Infelis!... trista de mí!

¡s' ha vist may mes negre sort!

¡Com podré yo resisti!

aqueix colp, que 'm du á morir!

¡Se m' ha mort ¡ay!... se m' ha mort!!

Ell era lo mèu consol, m' existencia, m' esperanza....

y 'm quedo ab tal desconsol, que ploro plena de dol,

plena de dol y anyoransa.

Riquesas, goigs, amor mèu, ilusions que 'm sosteniau,

¡fugiu!... deixeu-me, cessén!..., que donarme no podeu

los plahers qu' ans m' oferiau.

Ab ell la vida passaba alegrement y contenta;

jo extasiada me 'l miraba y ell, ab festas, me probaba

son goig de véurem somrienta.

Las penas que al mon passé

contadas á n' ell van sé, y endolsaba mon sufrí,

puig se dolia de mí.

encar' que no 'm deya ré.

Li bastaba ma mirada per compendre mon intent,

y era tant y tant probada sa lealtat acrisolada....

que no 'm faltá ni un moment!

¡Adéu, company estimat!

¡adéu, amich de mon cor!

aquí quedas ajestat!....

¡que Deu t' haja perdonat!

¡Se m' ha mort ¡ay! se m' ha mort!!

Qui s' esclamaba ab tal ayre, segons, lector, jo discurro,

no era cap viuda plorayre....

era una pobre terrayre sobre 'l cos fret del seu burro.

ZARANDIETA.

Are diuhen que las Corts s' obriran per Totsants.

Per Totsants castanyas.

Allá veurém.

Llegeixo en un periódich:

«S' ha declarat la disenteria en l' exercit turch del Assia.»

¡Dissenteria ó canguelo? Cuidado! Mirin que l' una cosa y l' altra presentan los mateixos sintemas.

Mr. Bidel, lo célebre domador de fieras, ha arribat á Barcelona.

Un avis als gendres.

Mr. Bidel es capás de domar á las sogras mes esquerpas.

Un espectador de Novedats, després de veure *La Dama de las camelias*, esclamava:

—Aquesta Pezzana ho fá millor que 'l govern conservador.

—¡Qu' es lo que fá millor? l' hi preguntava un amich.

—Home, aixó de fer plorar!

Després dels cafeters los barbers y perruquers.

Tothom se proposa 'l mateix, imitar al govern, pujarho tot.

Los barbers s' han cansat de afaytarnos á ral, y están preparantse per fers' ho pagar millor.

Hi ha un recurs: no afaytarse, deixarse la barba.

Pero ¡ay! ¡Y si surt un ministre y diu:—Tots los espanyols que dugan barba, pagarán un tant de contribució?

Perque aquest país es aixis.

Mal sí t' afaytas, mal sino t' afaytas, t' afaytan sempre.

Jo ja 'u veig.

Lo goberna nos afayta a pèl y a repèl de una tal manera, que 'ls pobres barbers ja casi no tenen feyna.

Pero amigo, que 'm perdonin.

Jo d'ells, avants de fer lo que intentan, cambiaria de navaja y 'm posaria a cobrà 'l barato. Una cosa es afaytar y un'altra arrancà 'ls pèls dels pobres parroquians.

Alabavan molt a un metje que feya curas maravellosas.

—D' aixó no 'n diguéu un metje, observava un del mateix ofici.

—¿Donchs que n' hem de dir?

—Un fabricant de salut!

Deya dias endarrera 'l corresponsal A. del Diari:

«Es d' esperar que 'l citat decret (lo decret de organizació del exèrcit) realisi 'l precepte constitucional qu' establix que 'l monarca es lo gefe de la forsa pública, cosa que no pogué ser del tot efectiva, durant l' anterior reinat, a causa del sexe de la persona que ocupaba 'l trono.»

Es la primera vegada que veig posar en dupte 'l sexe de D. Amadeo de Saboya.

Estém ben guarnits.

L' augment del franqueig fá disminuir en gran manera 'l número de cartas que circulan.

De manera que ab los ditxosos sellos, lo govern nos fá perdre 'l esclure.

Y ab los ditxosos fiscals d' imprenta 'ns fá perdre 'l llegir.

Una expressió felis.

Deya un geperut ab sentimental amargura: —Estich tant y tant fastidiat d' aquest bulto que duch a l' esquena, que per no ser esguerrat, me deixaria tallar un bras tot desseguida.

Diu lo rétol de una casa de banys:

«Señoras a medio real.»

Hi entra un heréu de fora, se tréu una pesseta y diu:

—Tornim tres rals y mitj, y vinga una senyora.

Traduheixo 'l següent telégrama:

«Diuhen de Persia que Skeerali-Emir ha proclamat la guerra santa contra 'ls inglesos.»

Un poeta tronat, amich mèu, vá improvisar ab aquest motiu la següent redondilla:

«Contra l' inglés que t' espanta
y t' persegueix y estalona,
allá com a Barcelona
no hi há pas guerra més santa.»

La major part dels homes importants de la present situació son a pendre las ayguas.

La situació 's banya.
—Vaya una sort per ella, la de tenir entre 'ls homes que la componen, tantas y tantas carabassas!

Una situació tant bèn arreglada no s' ofega.

En la Cámara turca.

Un diputat s' esgargamella feut un discurs. Per últim pren la resolució de remullar la ganya bebentse una copa d'aygua; pero adonantse que no hi ha bolados, se gira de cara al president y esclama:

—Sr. President voldria un bolado.

Lo president respon:

—No pot ser, Sr. Diputat: l' adroguer se 'ns ha cansat, y no 'ns fia.

Diu que per las festas de la Mercé, portarán un globo, que lligat ab una corda porque no s' en vagi, s' elevará uns quants cents metros, podenthi pujar qui vulga a un tant l' entrada. Un globo cautiú.

—Jo no puch veure lligat a ningú, dirá algun partidari dels homes y de las cosas libres.

Y tallant la corda, cridarà:

—¡Viva la llibertat!

Després dels exámens:

—Vaja Lluisset, diu lo mestre dirigintse a un xicot bastant espigadot: tu has tingut lo primer premi de bon comportament, abrassam.

Lo premiat:

—Senyor mestre aquí té l' abrassada; pero n' hi faria dugas de bona gana, si en lloch de mestre, fós una xicota bèn maca.

CANTARELLAS.

Quan tos ulls me miran, nena,
s' aumenta l' amor que t' tinch...
¡Ay quins' ulls, quins' ulls, quins' ulls!...
sumats fan quaranta cinch.

C. DE M.

Merceneta, t' ho demane
fesme festas, no hi ha més,
¿no sabs que avuy tothom parla
de festas de la Mercé?

P.

CUENTOS

Estava fastidiat un marit porque la seva dona guisava molt malament.

Un dia cremat, porque vá tréureli un plat que no podia anar ni ab rodas, digué:

—Noya, aixó s' ha de acabar.

—No tingas por, vá fer la dona que era molt menjadora: lo qu' es per mi, no 'n quedarà ni una engruna.

Cert católich que duya molta pressa per marxar en lo tren de dos quarts de onze, entrá a las deu a una iglesia, desitjós de oír missa.

Sarten tres capellans, y veient que la missa 's tornava ofici y que may acababan de girá 'l missal, esclamá:

—Uf ¡quina calma! Me 'n vaig, que 'l tren m' escaparia: veig que quans mes son, mes tardan.

EPIGRAMAS

Un mitj dia de Juriol
lo murri de'n Perjudici
s' estava prenent lo sol.
¡Si estaria en son judici!
Deya que ab gust lo prenia,
per ser cosa del ofici.

B.

L' Antonet no vol estar
ab la esposa en lutxa eterna.
No 's tornarà a emborratar.
de genolls promet mudar
y mudarà,.... (de taberna.)

B.

EXÁGONO.

G : : : : O

1.ª ratlla horizontal un quadrúpedo; 2.ª vá entre casas, 3.ª nem d' home; 4.ª l' efecte que 'm fá 'l govern d' Cánovas; 5.ª un animal.

1.ª ratlla vertical, deixant apart la consonant, lo que tenen las bestias; 2.ª lo que fá l' home pródich; 3.ª nom de una mar; 4.ª nom d' un ordre de frares; y 5.ª lo nom de una dona célebre.

DONACOR.

TORTURA CEREBRAL.

A dalt de un cim un viatjer troba a un pagés:—Heréu, esclama ¿sabriau dirme quina es aquesta població que 's veu ja fá estona.—Home vosté mateix ho ha dit, respongué 'l pagés.

¿Quina població era la que nomanava?

GRAPINELL.

SINONÍMIA.

Tot de riure la Leonor
quan contempla al seu promés,
que juga al tot dins de un tot
que té a n'el hort fet exprés.

F. F. y G.

TRENCA CLOSCAS.

A Granollers

Combinar aquestas lletras de manera que dongan lo nom d' un home, héroe de una novela y un drama.

S. C. MANLLEUHENCA.

ONOMÁSTICH.

Formar un nom ab vuit lletras, indicant un objecte relacionat ab las casas, del qual treyentne cada vegada una lletra donga 'ls següents resultats:

- 1.ª—Lo nom ja indicat.
- 2.ª—La fulana del tot.
- 3.ª—Lo marit de la fulana.
- 4.ª—Un objecte de seguretat (francés.)
- 5.ª—Lo que tenim a Barcelona
- 6.ª—Lo que 'm domina.
- 7.ª—Un riu caudalós.
- 8.ª—Un nom de dona.

ANGELETA.

XARADA

I.

A la dos-quart de un jardí
hi habita un prima-dos-tres,
y una tot que per cert es
bella com un serafi.

Diu que té un hu-dos segona
y no es prima, y ho fá aixó
per llamar mes l' atenció,
perque vejin qu' es molt mona.

Abriat ab un capot
una nit hi vaig entrar
per poguermi declarar
y vá darme un gros pebrot.

Surto, trobo l' hu-dos-tres,
que sab lo que vinch de fé,
y sens dirme ni perquè
vá estobarm de'allo més.

Desd' aquell dia ab quimera
dich ab véu alta a la gent
que ven hu-dos dolent
la tot, y a mes qu' es primera.

RALIF.

II.

Deya ab molta gracia un nen:
—Dos-segona, hu-primera
la tot; y lo mes bó era
que 'u contemplava rihent

CA-FÉ-DE-RAL.

ENDAVINALLA.

Si 'm donan, qui 'm rep se 'n dol;
si 'm venen, qui 'm compra h igosa,
De franch no valch poch ni molt;
comprat valch alguna cosa.
Só un animal aixerit:
ja n' hi ha prou ab lo que hi dit.

M. F.

GEROGLIFICH.

$$43 + 12 = 65$$

N Agost 'LS

HOMES

que

'LS

HOMES

PANOTXA

(Las soluciones en lo proximo número.)

Imp. de Gorchs, Villegas y C.—Pelayo, 30.—Barcelona.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj.